

Arrest

nr. 304 048 van 28 maart 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 7 juli 2022 met referentnummer 102612.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat B. VRIJENS, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 5 januari 2016 voor de eerste maal een verzoek om internationale bescherming in. Op 3 maart 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigt deze weigeringsbeslissing op 6 december 2017 bij arrest nr. 196 227.

1.2. Op 10 januari 2018 dient verzoeker een tweede beschermingsverzoek in. De commissaris-generaal verklaart dit volgend verzoek op 21 maart 2018 niet-ontvankelijk. De Raad verwierp het beroep bij arrest nr. 209 591 van 19 september 2018. Het cassatieberoep hiertegen werd door Raad van State niet toelaatbaar verklaard op 12 december 2018.

1.3. Op 31 januari 2019 dient verzoeker een derde beschermingsverzoek in. De commissaris-generaal verklaart dit volgend verzoek op 30 september 2019 niet ontvankelijk. De Raad verwierp het beroep bij arrest nr. 235 200 van 16 april 2020.

1.3. Op 30 augustus 2021 dient verzoeker een vierde beschermingsverzoek in. De commissaris-generaal verklaart dit huidig volgend verzoek op 23 juni 2022 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Amarkhel in het district Surkhrod in de provincie Nangarhar. U kwam op 22 december 2015 aan in België en diende er op 5 januari 2016 een eerste keer een verzoek om internationale bescherming in onder de naam A.Z.. U verklaarde zich zeventien jaar oud maar na een leeftijdsonderzoek bleek dat u ten minste achttien jaar oud was.

U beweerde verder dat u werd meegenomen uit de madrassa naar het dorp Aziz Khan om daar deel te nemen aan een khatam ceremonie (een religieuze ceremonie waarbij de koran uitgelezen wordt), hetgeen echter na afloop van de ceremonie eerder een rekruteringsbijeenkomst voor de taliban bleek te zijn. U werd er betaald en ging naar huis. Een week later ging u opnieuw voor een khatam ceremonie, dit keer naar het dorp Gul Ghundi. Opnieuw werd er door een mawlawi, I., gepleit voor de jihad en door een andere mawlawi, M.K., werden wapens getoond. Toen u vertrok gaf u aan dat u deze bijeenkomsten niet meer wilde bijwonen. U ging enkele dagen niet meer naar de madrassa. Onderweg naar school werd u tegengehouden door qari K., die u aanspoorde nogmaals naar een khatam te gaan maar u weigerde. Toen u later op die dag opnieuw qari K. tegen het lijf liep, sloeg hij u samen met 2 van zijn handlangers en dwong hij u toch mee te gaan, wederom naar Aziz Khan voor een khatam die weer een promotie voor de jihad bleek te zijn. Na deze bijeenkomst zei u tegen qari K. dat u niet meer wilde gaan. Hij bedreigde u en uw familie met het leven indien u niet meer zou opdagen. Eens thuis vertelde u het verhaal aan uw moeder, die als de bliksem uw vader belde. Uw vader beloofde de volgende dag naar huis te zullen komen. In tussentijd werd u meermaals opgebeld door qari K.. Omdat u zijn telefoontjes beu was, zei u tegen qari K. dat hij u met rust zou laten of dat u anders klacht zou indienen bij het districtshuis. Op advies van uw thuisgekomen en alweer naar Kaboel vertrokken vader ging u niet meer naar de moskee of de madrassa. Een of twee dagen later voerde de overheid een raid uit op de talibanbasis in Aziz Khan, waarbij enkele qari's en mawlawi T. die ook aanwezig was op de khatam ceremonieën, gearresteerd werden, alsook munitie in beslag werd genomen. Anderhalf uur later werd u gebeld door qari K. en commandant S. die u er van beschuldigden de overheid ingelicht te hebben over de locatie van de talibanbasis in Aziz Khan. Dezelfde nacht kwamen de taliban bij u thuis langs op zoek naar u. U was hen echter te slim af door snel een boerka aan te trekken en naast uw moeder en zus plaats te nemen terwijl uw grootvader het woord voerde tegen de taliban. Tijdens de daaropvolgende huiszoeking verstopten de taliban in de gastenkamer 2 grote zakken en 2 jerrycans gevuld met kogels, pistolen en vesten. De volgende ochtend kwam de politie bij u langs met 3, 4 of 5 wagens, gesteund door soldaten van de nationale veiligheid. Ze hadden een tip ontvangen dat er wapens in uw huis aanwezig waren en doorzochten het huis, waarbij ze de zakken en jerrycans gevuld met wapens vonden. U werd meegenomen naar het districtshuis, waar u ondervraagd werd. U loste niks van informatie uit vrees dat de taliban het te weten zou komen via één van de ondervragers die tegelijkertijd de neef van commandant S. bleek te zijn. De eerste dag werd u gewoon ondervraagd terwijl u de tweede en derde dag geslagen werd. De derde nacht van uw opsluiting hielpen één bewaker en één andere man u ontsnappen uit de gevangenis omdat de man van uw tante hen daarvoor betaald had. U vluchtte eerst naar het huis van uw tante samen met haar zoon, om vervolgens door te reizen naar Kaboel waar u nog een week verbleef bij de neef van de man van uw tante alvorens het land te verlaten. Een week later vertrok u uit Kaboel. In tussentijd heeft u niks meer gehoord van uw vader die onderweg zou zijn geweest van Kaboel maar spoorloos verdween. Na uw vertrek zijn er nog enkele dreigbrieven van de taliban toegekomen bij u thuis waarin de taliban er mee dreigen u en uw familie te doden. Ook de overheid stuurde nog enkele oproepingsbrieven om u te ondervragen. Ongeveer begin november 2016 gooiden de taliban een handgranaat op uw woning in Amarkhel waardoor uw hond stierf en uw broer verwondingen aan de arm opliep. Uw familie is hierop gevlucht naar het dichtbijzijnde dorp Nazrabad waar uw tante woont. Op 3 maart 2017 nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van vluchtelingenstatus en weigering van subsidiaire bescherming. U ging in beroep tegen deze beslissing. Op 6 december 2017 nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) een beslissing tot weigering van vluchtelingenstatus en weigering van subsidiaire bescherming omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw problemen met de taliban. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 10 januari 2018 diende u zonder België te verlaten een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde daarbij dat uw broer A. twee en een halve maand geleden ontvoerd werd door de taliban omwille van uw problemen. Op 21 maart 2018 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) uw volgend verzoek niet ontvankelijk omdat u louter elementen aanhaalde die voortbouwden op uw eerder ongeloofwaardig verklaarde asielrelaas. U tekende beroep aan tegen deze beslissing bij de RvV die dit beroep verwierp op 19 september 2018. U tekende beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad van State die dit beroep verwierp op 12 december 2018.

Op 31 januari 2019 diende u zonder België te verlaten uw tweede volgend verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat uw broer A. na anderhalve maand gevangenschap kon ontsnappen van de taliban maar dat deze laatsten uw grootvader doodden toen zij uw broer zochten bij uw thuis. Op 30 september 2019 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) uw tweede volgend verzoek niet ontvankelijk omdat u louter elementen aanhaalde die voortbouwden op uw eerder ongeloofwaardig verklaarde asielrelaas. U tekende beroep aan tegen deze beslissing bij de RvV die dit beroep verwierp op 16 april 2020.

Op 30 augustus 2021 diende u zonder België te verlaten uw huidige derde volgend verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat u over verschillende elementen niet de waarheid heeft verteld waaronder uw naam maar dat uw eerder vermelde problemen nog steeds actueel zijn en des te meer sinds de machtsovername van de taliban. Uw broers A., S. en N. hebben intussen Afghanistan verlaten ten gevolge van uw problemen. U wenst documenten te bekomen in België omdat u en uw echtgenote M.K.L. stress hebben omwille van jullie situatie en omdat u hier een leven wenst op te bouwen. U vreest tevens dat u problemen zal kennen omdat u al lang in België verblijft.

U legt ter staving van uw huidig volgend verzoek een origineel Afghaans paspoort neer onder de naam S.Z.M., alsook een originele taskara en een kopie van uw gezinssamenstellingsattest van de Stad Gent waaruit blijkt dat u ingeschreven bent op hetzelfde adres als M.K.L..

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkervijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal afgesloten werd met een weigeringsbeslissing omdat u niet aannemelijk had gemaakt dat u problemen ondervond met de taliban. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot dit eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. In het kader van uw eerste en tweede volgende verzoek bracht u geen dergelijke elementen aan waardoor het CGVS deze verzoeken om internationale bescherming niet ontvankelijk verklaarde. Beide nietontvankelijkheids-beslissingen werden bevestigd door de RvV en uw beroep bij de Raad van State tegen de beslissing van de RvV in het kader van uw eerste volgend verzoek om internationale bescherming werd verworpen.

Bijgevolg resten er u evenmin beroepsmogelijkheden met betrekking tot deze volgende verzoeken en staan ook deze beoordelingen vast behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. In het kader van uw huidig derde volgend verzoek om internationale bescherming zijn er geen dergelijke elementen voorhanden.

Voor zover u opnieuw verwijst naar uw problemen met de taliban – die volgens u sinds de machtsovername door de taliban enkel groter zijn (verklaring volgend verzoek d.d. 10/05/2022, vraag 16, 20) – dient te worden benadrukt dat een loutere herhaling de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze problemen op generlei wijze beïnvloedt. Aangezien u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in het verleden enige problemen ondervond met de taliban, kan hoegenaamd niet worden ingezien waarom de machtsovername door de taliban wel tot problemen zou kunnen leiden voor u. Wat betreft de door u

neergelegde documenten in het kader van uw huidig volgend verzoek kan geen van deze de bovenstaande vaststellingen ombuigen. Integendeel, er moet worden vastgesteld dat u bij uw aankomst in België klaarblijkelijk reeds over een origineel paspoort beschikte onder een andere naam en andere geboortedatum dan u aangaf aan de Belgische asielinstanties maar dat u dit verborgen hield. U verklaarde bij aankomst in België dat u zeventien jaar oud was (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling MINTEH d.d. 05/01/2016) en verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken expliciet dat u nooit in het bezit was geweest van een Afghaans paspoort (verklaring DVZ d.d. 28/04/2016, vraag 24). Ook bij het CGVS verklaarde u dat u nooit een andere naam heeft gehad (CGVS, p. 3) en dat u geboren bent in het jaar 1377 Afghaanse kalender (1998 GK) (CGVS, p. 3). U legde tevens een volgens u originele taskara neer in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming die gezien uw huidige verklaringen vervalst is. De vaststelling dat u op dergelijke wijze de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden, u overging tot het vervalsen van identiteitsdocumenten en u zich voordeed als minderjarige terwijl u over een origineel paspoort beschikte met hierop uw werkelijke identiteit en leeftijd, doet op manifeste wijze afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. U biedt bovendien geen enkele verklaring bij uw huidig derde volgend verzoek om internationale bescherming voor deze misleiding. Hoe dan ook zeggen uw paspoort, taskara en gezinssamenstellingsattest niets over eventuele problemen met de taliban waardoor deze de bovenstaande vaststellingen niet kunnen ombuigen.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan voorts niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven (verklaring volgend verzoek, vraag 19, 20) volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Dat u in België documenten wil verkrijgen, hier geïntegreerd bent, de taal en cultuur heeft geleerd (verklaring volgend verzoek, vraag 16) zijn elementen die op zich niet ressorteren onder de criteria bepaald in de definities van internationale bescherming.

U heeft aldus geen nieuwe elementen of feiten aangehaald die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in aanmerking komt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofdte persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsverovering door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties

zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn

dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Hij zet, na een theoretische uiteenzetting, hierbij het volgende uiteen:

“Dat verzoeker wel degelijk nieuwe elementen heeft aangehaald door enerzijds te verwijzen naar de machtsovername door de taliban in augustus 2021 en anderzijds te verwijzen naar het feit dat verzoeker problemen zal ondervinden omwille van het gegeven dat hij jarenlang in het Westen heeft verbleven en als ‘verwesterd’ zal worden beschouwd (zie infra).

Deze feitelijkheden op zich – die geenszins kunnen betwist worden door verweerder – vormen elk op zich zonder twijfel reeds nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2, §1 Vw.

Dat de bestreden beslissing dan ook dient vernietigd te worden aangezien er in casu duidelijk sprake is van nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2, §1 Vw. en het de taak van verweerder was om – in het licht van de nieuwe en gewijzigde situatie in Afghanistan – verzoekers vrees te beoordelen.

Dat verweerder bovendien geen motivering heeft gegeven waarom het loutere feit dat verzoeker verkeerde informatie heeft verstrekt over zijn identiteit zou impliceren dat zijn geloofwaardigheid in het gedrang komt en geen geloof kan gehecht worden aan de moeilijkheden die hij ondervond met de taliban.

Dat de bestreden beslissing dan ook een schending inhoudt van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en het motiveringsbeginsel.

2.1.2.

Het CGVS werpt op dat verzoeker verklaarde dat zijn problemen met de taliban groter zouden geworden zijn na hun machtsovername, doch verzoeker het in het verleden niet aannemelijk maakte dat hij effectief problemen had met de taliban, zodat er niet kan worden ingezien waarom de machtsovername door de taliban tot moeilijkheden zou leiden voor verzoeker.

Bovendien zou verzoeker getracht hebben de asielinstanties te misleiden door een valse naam, leeftijd en taskara voor te leggen, wat op manifeste wijze afbreuk zou doen aan zijn geloofwaardigheid.

Verzoeker erkent dat hij in het verleden fouten heeft begaan door zich een andere identiteit aan te meten, doch dit werd hem ingefluisterd door landgenoten, die beweerden dat verzoeker anders mogelijks zou worden gerepatriëerd naar Afghanistan.

De problemen welke verzoeker in Afghanistan ondervond met de taliban, zijn echter wel degelijk authentiek, wat blijkt uit het feit dat verzoeker dienaangaande gedetailleerde en coherente verklaringen heeft afgelegd. Verzoeker heeft oprecht spijt dat hij zich een andere identiteit heeft aangemeten, doch dit doet niets af van de problemen met en zijn vrees voor de taliban. Gelet op de volledige machtsovername van Afghanistan door de taliban, zal verzoeker ongetwijfeld problemen kennen bij een eventuele terugkeer.

Dat de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. (...)

Aangezien de machtsovername door de taliban in augustus 2021 een element is waar geen twijfel kan over bestaan en dit een eventuele nood aan internationale bescherming kan rechtvaardigen, diende verweerder de vrees van verzoeker voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade op een zorgvuldige en correcte wijze te toetsen.

Dat dit in casu niet gebeurd is, nu het CGVS duidelijk stelt dat verzoeker de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden, wat op manifeste wijze afbreuk zou doen aan zijn algemene geloofwaardigheid.

Het CGVS heeft het volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker dan ook geenszins op een zorgvuldige en ernstige wijze onderzocht, nu er reeds op voorhand vanuit werd gegaan dat geen geloof diende te worden gehecht aan de verklaringen van verzoeker.

Dat de bestreden beslissing dan ook een schending inhoudt van het zorgvuldigheidsbeginsel.

(...)

2.1.3.

Dat vooreerst wel degelijk dient rekening gehouden te worden met het gegeven dat verzoeker reeds jarenlang in het Westen woonachtig is en hij bijgevolg als verwesterd zal beschouwd worden.

De bestreden beslissing merkt dienaangaande op dat uit de EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022 niet zou blijken dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven, zou volstaan om bij een terugkeer naar Afghanistan het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Ook uit de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022 zou blijken dat personen die terugkeren uit het Westen wel met argwaan worden bekeken en geconfronteerd worden met stigmatiseren of uitstoting, doch er zou geen sprake zijn van vervolging of ernstige schade.

Nochtans blijkt uit diverse rapporten dat in geval van een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan, er door de Afghaanse gemeenschap – inzonderheid de taliban – vragen zullen gesteld betreffende het feit of verzoeker niet verwesterd is, nog wel moslim is, enz. wat gepaard gaat met exclusie, discriminatie en geweld.

Zo stelt de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022 dat terugkeerders een verhoogd risico lopen op vervolging en dit afhankelijk van : “behaviour adopted by the applicant, area of origin (e.g. particularly affecting rural areas, local divergence in applying Taliban norms), gender (the risk is higher for women), conservative environment, perception of traditional gender roles by the family, age (it may be difficult for children of certain age to (re-)adjust to Afghanistan’s social restrictions), duration of stay in a western country or visibility of the applicant, etc.”. (EUAA Country Guidance Afghanistan, april 2022, zie Country Guidance Afghanistan (europa.eu)).

Aangezien verzoeker reeds meer dan zes jaar in België verblijft, zijn gedrag verwesterd is en hij afkomstig is uit een ruraal gebied, bestaat er een reële kans dat verzoeker ernstige problemen zal krijgen omwille van zijn verblijf in het westen.

Ook uit diverse andere rapporten blijkt dat terugkeerders met heel wat moeilijkheden te kampen krijgen.

Meer bepaald blijkt uit het rapport van UNHCR ‘Broken futures : young Afghan asylum seekers in the UK and on return to their country of origin’ van oktober 2012, dat in Afghanistan van terugkeerders vermoed wordt dat zij zich bekeerd hebben tot het christendom en zij daarom in de gaten worden gehouden of ze nog wel islamitisch genoeg zijn. Na repatriëring is men dan ook ertoe gehouden de islam praktiserend te belijden om geweld te vermijden.

Terugkeerders uit Europese landen zijn reeds het voorwerp geweest van geweld omdat de Taliban en de lokale bevolking hen als spionnen beschouwden. In het rapport ‘After return : documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan van het Refugee Support Network van april 2016 wordt vermeld dat een terugkeerder uit Noorwegen werd onthoofd omdat hij door de taliban werd gevat in het bezit van internationale documenten en een bankkaart (zie <http://www.refugeesupportnetwork.org/resources/after-return>).

Eenzelfde vaststelling is terug te vinden in de UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 19 april 2016 (zie <http://www.refworld.org/pdfid/570f96564.pdf>)

“AGEs reportedly target individuals who are perceived to have adopted values and/or appearances associated with Western countries, due to their imputed support for the Government and the international community. There are reports of individuals who returned from Western countries having been tortured or killed by AGEs on the grounds that they had become “foreigners” or that they were spies for a Western country. Individuals who fall under other profiles, such as profile 1.e (humanitarian workers and development workers) and profile 1.i (women in the public sphere) may similarly be accused by AGEs for

having adopted values and/or appearances associated with Western countries, and may be targeted for that reason”.

Ook in het rapport van de Afghanistan Independent Human Rights Commission van december 2011 ‘Fifth situation of economic and social rights in Afghanistan’ wordt de moeilijke situatie van terugkeerders beschreven (zie <http://www.refworld.org/docid/511e58cf0.html>) :

“Lack of employment opportunities, poverty, insecurity, lack of an adequate standard of living, lack of health services, lack of education, lack of potable water, and so on are the major problems facing returnees. The Afghan Government encounters many challenges in meeting these needs and has not been able to provide an adequate standard of living for its people. Extreme poverty and unemployment and mounting insecurity not only has delayed the repatriation process in recent years, but also has led to increasing dissatisfaction and disillusionment among returnees over their repatriation back to Afghanistan.

(...) Lengthy migration/asylum duration, especially migration/asylum of persons who left the country at an early age or were born while in migration/asylum, has caused many deep cultural and traditional problems for the Afghan society. Since they have been brought up in other countries’ cultures, they feel themselves to be strangers in Afghanistan’s indigenous culture and many of them cannot adjust themselves to the customs and traditions governing the Afghan society and way of life. This issue has also caused mental problems for them, leading to their social and cultural ostracism and marginalization.

(...) Unfortunately societal treatment of them is often disproportionate and rejectionistic. They are humiliated and discriminated against in the state institutions, including education and higher education institutions. The way they speak and their way of clothing themselves are laughed at and they are harassed. Sometimes the accent and clothing of returnees leads to them being deprived of their rights. These issues give rise to hopelessness, pessimism, and disillusionment among the returnee population, causing them to feel losing their belongingness to their country and society and even leaving the country once more”

In het rapport van de Afghanistan Independent Human Rights Commission van augustus 2016 ‘Sixth situation of economic and social rights in Afghanistan’ blijkt dat de situatie nog steeds niet verbeterd is voor terugkeerders (...):

“Most of these returnees do not have sufficient living facilities at their disposal. They have no access to their basic needs such as shelter, adequate food and health services. The assistance provided by the ministry of Refugees and Repatriation Affairs is not enough to meeting their basic needs.

(...) Having no land, lack of services, education, shelter, security and employment”

Ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft in zijn arrest van 15 januari 2015 de subsidiaire bescherming toegekend aan een jongere omdat deze op jonge leeftijd naar België was gekomen, lange tijd was weggeweest uit Afghanistan en zich op die grond zich in een uitermate kwetsbare positie bevindt in de Afghaanse context. De Raad oordeelde dat in acht genomen de algemene veiligheidssituatie, gedwongen rekruteringen en het ontbreken van voldoende bescherming in grote delen van Afghanistan, die verzoekende partij een onmenselijke of vernederende behandeling riskeerde.

Dat een dergelijke problematiek al jaren aan de gang is, getuige de verschillende rapporten verspreid over verschillende jaren, zodat verzoeker, in geval van een terugkeer naar Afghanistan, zich in dezelfde situatie zal bevinden en zal worden beschouwd als “besmet” door de Westerse waarden en hij in die zin een risico zal lopen op een onmenselijke of vernederende behandeling en op vervolging.

Deze problematiek stelt zich eens te meer na de overname van Afghanistan door de taliban, die al altijd afkerig stonden t.o.v. het Westen en de westerse levenswijze en thans dit ongebreideld in de praktijk kunnen brengen.

Dat de bestreden beslissing dan ook geenszins kan worden gevolgd waar gesteld wordt dat verzoeker het niet aannemelijk zou gemaakt hebben dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming en de bestreden beslissing dan ook een schending inhoudt van artikel 48/4 Vw.”

Het verzoekschrift gaat verder in op de veiligheidssituatie in Afghanistan en in de provincie Nangarhar in het bijzonder, en ook op de socio-economische omstandigheden en humanitaire situatie in Afghanistan.

Verzoeker voegt geen stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota's

3.1. De verwerende partij maakt op 10 augustus 2023 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt. Zij voegt hierbij de COI Focus “Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van 23 september 2022 toe en verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023;
- EUAA “Afghanistan: Security Situation” van augustus 2022;

- COI Focus *"Afghanistan. Veiligheidssituatie"* van 5 mei 2022;
- EASO *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2022;
- EUAA *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report *"Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van augustus 2020;
- EUAA *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van augustus 2022;
- UNAMA *"Impact of improvised explosive devices on civilians in Afghanistan"* van juni 2023.

3.2. Verzoeker maakt op 16 augustus 2023 overeenkomstig voormeld artikel een eerste aanvullende nota over waarbij hij volgende nieuwe elementen voegt:

- beslissing tot intrekking van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter) van 12 juni 2023, genomen in hoofde van M.K.L.;
- stukken betreffende het beroep bij de rechtbank van eerste aanleg tegen de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Gent om zijn huwelijk te voltrekken;
- attest van geboorte van zijn dochter; getuigenverklaringen; foto's.

3.3. Op 13 november 2023 maakt verzoeker een tweede aanvullende nota over waarbij hij volgende nieuwe elementen voegt:

- vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, van 7 september 2023 waarbij hij wordt toegelaten in het huwelijk te treden met M.K.L.;
- stukken betreffende het beroep bij de Raad tegen de beslissing tot intrekking van verblijf;
- uittreksel uit het rijksregister met betrekking tot de vader van M.K.L.

3.4. Ter terechtzitting van 17 november 2023 maakt verzoeker een derde aanvullende nota over waarbij hij volgende elementen voegt:

- loonfiche voor het jaar 2018;
- loonfiche / vervangingsinkomen voor het jaar 2020;
- loonfiche / vervangingsinkomen voor het jaar 2022;
- DNA-test.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wets-ontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *"een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie"* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

4.2. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt als volgt:

"§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft

nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheids-voorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, nrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet werd betwist, maar ongegrond werd bevonden, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van dien aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden

met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van de nieuwe elementen

5.1. Uit de landeninformatie die door beide partijen wordt voorgelegd, blijkt dat de politieke situatie en de conflictdynamiek in Afghanistan radicaal zijn veranderd toen de Verenigde Staten hun troepen hebben teruggetrokken en de voormalige Afgaanse regering half augustus 2021 ineensloot, waarna de taliban de macht overnamen en het Islamitisch Emiraat Afghanistan (IEA) weer oprichtten.

De Raad herinnert eraan dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar ook een toekomst-gerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van de verzoeker. Deze laatste moet in navolging van een fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan waarbij de taliban heden functioneren als een de-facto-regering, de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van deze ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van een eventuele nood aan internationale bescherming gebeurt.

Nadat verzoeker op 30 augustus 2021 een derde beschermingsverzoek indiende, werd op 10 mei 2022 op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) van hem een verklaring afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen, aldus na de machtsovername door de taliban.

Verzoeker werd gevraagd naar nieuwe elementen en zijn vrees bij terugkeer naar Afghanistan. Hij verwees hierbij naar het gegeven dat hij hier al zes jaar woont, altijd legaal heeft gewerkt en belastingen betaalt. Hij gaf aan dat hij religieus is gehuwd sinds vijf maanden, dat hij hier is geïntegreerd en de taal en cultuur heeft geleerd. Verzoeker verklaarde een vrees te hebben bij terugkeer omdat hij al zo lang in België is dat het bij terugkeer niet goed kan aflopen (Verklaring volgend verzoek, 10 mei 2022, nr. 16 en 19).

Met betrekking tot dit laatste punt motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing van 23 juni 2022 als volgt:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de ‘elites’ die Afghanistan verlaten, die niet

als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

5.2. In zijn verzoekschrift benadrukt verzoeker dat hij wel degelijk nieuwe elementen heeft aangehaald door te verwijzen naar de machtsovername door de taliban in augustus 2021, enerzijds, en te verwijzen naar het feit dat hij problemen zal ondervinden omdat hij jarenlang in het Westen heeft verbleven en als ‘verwesterd’ zal worden beschouwd, anderzijds. Verzoeker stelt dat hij reeds meer dan zes jaar in België verblijft, dat zijn gedrag is verwesterd en dat hij afkomstig is uit een ruraal gebied, zodat er een reële kans is dat hij ernstige problemen zal krijgen bij terugkeer.

In zoverre verzoeker bij de DVZ enkel heeft verwezen naar zijn langdurig verblijf in België en niet naar een vrees omwille van een (toegeschreven) verwestering, benadrukt de Raad dat hij op de DVZ werd gehoord op 10 mei 2022, toen de situatie in Afghanistan nog volatiel was en het beleid van de taliban onduidelijk.

In dit verband merkt de Raad verder op dat verzoeker, gezien de devolutieve werking van het voorliggende beroep, de mogelijkheid heeft om zijn huidig verzoek om internationale bescherming op nuttige wijze aan te vullen in het licht van de fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan en desgevallend individuele elementen of persoonlijke omstandigheden voor te leggen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van deze wet in aanmerking komt. Verzoeker kan dit bewerkstelligen via het verzoekschrift en/of via een aanvullende nota of middels zijn verklaringen ter terechtzitting, een mogelijkheid waarvan hij in casu gebruik heeft gemaakt aangezien hij in zijn aanvullende nota's en ter terechtzitting wijst op zijn langdurig verblijf in België en zijn (toegeschreven) verwestering en daartoe stavingstukken voorlegt.

Daarnaast is er heden, zo'n 2,5 jaar na de machtsovername, een beter zicht op de situatie in Afghanistan en het beleid van de taliban dan op het tijdstip dat de bestreden beslissing werd genomen. De landen-informatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, is inmiddels ook verouderd.

Gelet op de actuele en objectieve landeninformatie die nu beschikbaar is in het rechtsplegingsdossier en werd aangeleverd door beide partijen, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *"Afghanistan Country Focus"*, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de de-facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO *"Afghanistan Country Focus"*, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de de-facto-talibanregering, evenals de provinciale de-facto-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven en die, onder meer, een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buiten-echtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022"*, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het de-facto-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het de-facto-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft "zina" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel op mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatie-technologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met 'immorele inhoud' te beperken (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons wordt bekeken (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de 'geloofsethiek en denkwijze' van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn

gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen. Bronnen geven tevens aan dat individuen die worden gezien als ‘verwesterd’, kunnen worden bedreigd door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als ‘verraders’ of ‘ongelovigen’ (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 50-55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *“Guidance Note”* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *“Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit de voorliggende objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen ‘die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden’, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die ‘verwesterd’ zijn, of als ‘verwesterd’ worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn. Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, de regio van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, het beroep van de verzoeker, de gedragingen van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijding in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *“Country Guidance”* wordt gesteld dat vervolging in Afghanistan van personen die onder voormelde risicoprofielen vallen kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Gelet op wat voorafgaat kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”*, januari 2023, p. 21 en 72-79).

5.3. De bovenstaande elementen in acht genomen, wordt vastgesteld dat personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd, evenals personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, risicoprofielen vormen, waarbij in het kader van een

risicoanalyse rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren van het individuele geval. Het is hierbij van belang dat alle individuele elementen worden beoordeeld vanuit de context van het huidige Afghanistan, onder talibanbewind.

De toekomstgerichte beoordeling die is vereist bij het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming impliceert immers dat verzoekers vervolgingsvrees wordt beoordeeld vanuit de nieuwe (machts)dynamiek die in Afghanistan is ontstaan na de machtsovername. Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat zelfs indien verzoeker niet aannemelijk maakt in het verleden te zijn vervolgd door de taliban, er heden in het licht van de nieuwe situatie in Afghanistan mogelijk wel een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofd kan worden aangenomen. Hierbij wordt wederom benadrukt dat er in casu recentere en vollediger landeninformatie voorligt, zoals in punt 5.2. uiteengezet, dan ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing in juni 2022. Tevens moet rekening worden gehouden met verzoekers persoonlijke situatie die sinds het nemen van de bestreden beslissing is geëvolueerd.

5.4. In casu wordt niet betwist dat verzoeker op 22 december 2015 in België aankwam en dat hij sindsdien al acht jaar onafgebroken in België verblijft. Bij aankomst in België was verzoeker, die geboren is op (...) 1996, 19 jaar oud (AD CGVS, stuk 4, map met documenten, kopie origineel paspoort).

Uit de aanvullende nota's die verzoeker voorlegt blijkt dat hij een relatie heeft met een Afghaanse vrouw, M.K.L., die op (...) 2002 is geboren en in het jaar 2018 op zestienjarige leeftijd naar België is gekomen in het kader van gezinshereniging met haar vader die hier als vluchteling is erkend. Ze verkreeg op basis hiervan een verblijfsrecht dat op 12 juni 2023 werd ingetrokken omdat er geen samenwoning meer was met de referentiepersoon, met name haar vader.

Sinds november 2021 woont M.K.L. immers onafgebroken samen met verzoeker. In het kader van een onderzoek van de mogelijkheid om haar verblijfsrecht te behouden overhandigde zij werkloosheidsuitkeringen en loonbrieven van verzoeker voor het jaar 2023. Uit de stukken in de rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker reeds heeft gewerkt in een palettenfabriek in de jaren 2017, 2018, 2020 en 2022.

Verzoeker zou religieus getrouwd zijn met M.K.L. in november 2021. Op 1 januari 2023 beviel M.K.L. van een dochter. DNA-onderzoek toont aan dat verzoeker de vader is van deze dochter.

In het vonnis 7 september 2023 oordeelt de rechtbank van eerste aanleg dat het *“juist [is] dat het huwelijk is gearrangeerd door de deels gezamenlijke familie van eisers”* maar dat er *“geen decisieve gegevens voor[liggen] die aantonen dat eisers kennelijk niet de bedoeling zouden hebben om een duurzame levensgemeenschap op te stichten”*. De rechtbank oordeelt dat het verzoeker en M.K.L. toegelaten is om met elkaar te huwen voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Gent. Ter terechtzitting deelt verzoeker, die goed Nederlands spreekt, mee dat het wettelijk huwelijk op 29 november 2023 zal worden voltrokken.

In de voorgelegde stukken kan worden gelezen dat verzoekers vrouw haar studies heeft stopgezet omwille van haar zwangerschap. In het vonnis wordt vermeld dat verzoeker en zijn vrouw toekomstplannen hebben, met name wil verzoeker verder werken en zal M.K.L. in september 2023 opnieuw studeren; ze willen hun kind vanaf september 2023 naar de crèche brengen.

5.6. Hoewel verzoeker op negentienjarige leeftijd is toegekomen in België waarbij redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij zijn vormende jaren in Afghanistan heeft doorgebracht, kan in casu geen abstractie worden gemaakt van het feit dat hij reeds langdurig afwezig is uit Afghanistan, dat hij al acht jaar in België verblijft, waarbij hij lange periode heeft gewerkt en nog steeds werkt en dat ter terechtzitting blijkt dat hij goed Nederlands spreekt. Verzoeker geeft aan dat hij een arbeidscontract van onbepaalde duur heeft bij een palettenfabriek.

In deze merkt de Raad op dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin verzoeker is opgegroeid maar dat deze door de taliban, de huidige de-facto-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd.

Tevens kan worden vastgesteld dat verzoeker religieus is gehuwd met een M.K.L., een Afghaanse vrouw die sinds 2018, toen ze zestien jaar oud was, in België woont en die hier heeft gestudeerd. Ze hebben samen een dochter. Hoewel het een gearrangeerd huwelijk betreft, volgens de Afghaanse tradities, geven verzoeker en M.K.L. toch ook blijk dat ze belang hechten aan (hogere) studies voor vrouwen, nu ze beiden hebben verklaard dat M.K.L. opnieuw wil gaan studeren en dat ze hun dochter naar de crèche zullen brengen.

Uit de beschikbare landeninformatie volgt dat de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, verschillende decreten en richtlijnen uitvaardigen met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven en die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen. Zo is seculier middelbaar onderwijs niet meer toegankelijk voor meisjes en zijn universitaire studies voor vrouwen

geschorst. Er zijn beperkingen op hun bewegingsvrijheid, hun toegang tot de arbeidsmarkt en gezondheidszorg in het kader van een beleid van gendersegregatie.

Het gegeven dat verzoeker er zich in kan vinden dat M.K.L. opnieuw gaat studeren en dat hun gezamenlijk kind naar de crèche wordt gebracht, is een indicatie van verzoekers mening over de positie van vrouwen en hun toegang tot onderwijs die haaks lijkt te staan op één van de kernelementen van het gedachtegoed en het beleid van de taliban, de de-facto-overheid in Afghanistan.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3, § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging aldus wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt aldus gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ 12 januari 2023, C-280/21, Migracijos departamentas, pt. 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder het begrip 'politieke overtuiging' vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met de vraag of die overtuiging – vanwege de mate waarin ze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten, spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet een bepaalde mate van overtuiging heeft of niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ 21 september 2023, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), pt. 36-37 en 46, 49).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 45).

De omstandigheden van de terechtzitting laten de Raad evenwel niet toe zich een volledig beeld te vormen van de sterkte van verzoekers mening of overtuiging en de eventueel door hem verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten en ook niet om de mate waarin hij daardoor de negatieve aandacht van de taliban zou kunnen trekken op afdoende wijze in te schatten.

Voorts wordt niet betwist dat verzoeker Pashtou is en afkomstig is uit de provincie Nangarhar. Naast de taliban en daaraan gelieerde buitenlandse groeperingen zoals Tehrik-e taliban Pakistan, is in de provincie Nangarhar ook ISKP zeer sterk aanwezig en recent ook het Haqqani-netwerk. ISKP is een transnationale salafistisch-jihadistische groepering die hevig is gekant tegen alles wat westers is en die een sterke aanwezigheid heeft in de oostelijke provincies van Afghanistan, waaronder Nangarhar. De sterke aanwezigheid van ISKP en andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen in Nangarhar kan een risicoverhogende factor zijn (EUAA *“Afghanistan: security situation”*, augustus 2022, p. 156-162; EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”*, januari 2023, p. 136-138).

5.5. Er zijn bijgevolg in hoofde van verzoeker een aantal concrete, individuele elementen aanwezig, die tevens als zodanig door hem middels zijn verzoekschrift, aanvullende nota's en ter terechtzitting worden aangehaald, die risicobepalend kunnen zijn en waarvan moet worden nagegaan of deze, wanneer zij

cumulatief worden beoordeeld, voldoende zijn om een gegronde vrees voor vervolging aan te nemen. Zulke beoordeling heeft nog niet plaatsgevonden.

In het licht hiervan kan het relevant zijn verzoeker omstandig te horen omtrent de omstandigheden en invulling van zijn leven tijdens zijn achtjarig verblijf in België, zijn opvattingen, gedachten of meningen over de taliban en hun beleid en de eventuele impact hiervan op een terugkeer naar Afghanistan in het kader van de voormelde actuele objectieve landeninformatie, onder punt 5.2, en de daarin geschetste risicoprofielen.

Een verder onderzoek naar verzoekers profiel en de mogelijke risico's voor hem bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de elementen eigen aan zijn persoonlijke situatie, in het kader van een (toege-schreven) verwestering en/of een (toegeschreven) morele, sociale en religieuze normoverschrijding, verbonden aan een politieke overtuiging en met inachtneming van de algemene context in Afghanistan zoals deze blijkt uit actuele en objectieve landeninformatie, dringt zich dus op.

Bij gebrek aan een meer doorgedreven onderzoek, kan de Raad zelf geen grondige beoordeling maken. De verwerende partij verwijst ter terechtzitting enkel naar de schriftelijke procedure, maar wenst niets toe te voegen, buiten dat ze de zwaarwichtigheid van de voorliggende elementen erkent en dat deze een beoordeling vragen.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van een verdere onderzoeks-bevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker echter niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeks-maatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 juni 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend vieren-twintig door:

M. MAES,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES